

ความคิดนอกกรอบ ที่สร้างสรรค์

๓๐ ๓๐ฉบับที่แล้ว

สมีศ ลิขณกุล

ศาสตราจารย์ ดร.ติน ปรัชญาพทุทธ์ ได้เสนอความคิดนอกกรอบต่อสังคมไทยให้ทดสอบสมมติฐานของทฤษฎีต่างประเทศ โดยใช้ข้อมูลไทยไม่นำข้อมูลของต่างประเทศมาใช้ทั้งหมด ซึ่งเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่จะทดแทนพระคุณแผ่นดินเกิด ด้วยความรักชาติรักแผ่นดินไทยโดยแท้

คุณกล้าหาญ วรพุทธพร อดีตนายกสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) เมื่อครั้งท่านทำงานอยู่ที่การไฟฟ้าผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ก็ได้คิดนอกกรอบริเริ่มพัฒนากิจกรรม QCC เพื่อการปรับปรุงงานและเพิ่มผลผลิต ด้วยการทำให้พนักงานมีส่วนร่วมพัฒนา งาน แทนการทำตามคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา เมื่อมาทำงานเป็นผู้ช่วยผู้ว่าการประปานครหลวงก็ได้คิดนอกกรอบด้วยการดึงผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศและในไทยมาร่วมก่อตั้งสถาบันฝึกอบรมเทคโนโลยีการประปาแห่งชาติ โดยสร้างที่ศูนย์อบรมกลางที่โรงผลิตน้ำบางเขน เชียงใหม่และขอนแก่น ด้วยงบประมาณดำเนินงาน 1,800 ล้านบาท

ศาสตราจารย์ ดร.กัมพล อิศรางกูร ณ อยุธยา ได้ให้ข้อคิดที่ว่าโรงพยาบาลเป็นสถานที่ให้บริการทางการแพทย์และการพยาบาล ซึ่งเป็นกรอบความคิดที่มีมาช้านาน กายภาพบำบัดก็เป็นบริการของการ

แพทย์อยู่แล้ว ดังนั้น ตามโรงพยาบาล หรือสถานประกอบการที่ต้องมีการรอรับบริการหลังรับบัตรคิวเป็นเวลานานนับชั่วโมง ควรจะเปิดให้มีพื้นที่ให้บริการนวดแผนไทย โดยคิดค่าบริการในราคาย่อมเยา เป็นการสร้างงานและกระจายรายได้ให้แก่ผู้มีอาชีพการนวดแผนไทย

คณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยน่าจะเปิดให้บริการตามลักษณะของสาขาวิชาและให้นิสิตนักศึกษาได้มาทำงานหารายได้ เป็นการฝึกฝนให้เกิดนิสัยการให้บริการสาธารณะ (Public Service) ตั้งแต่ยังศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาก็จะได้มีจิตบริการ (Service mind)

การดำเนินชีวิตของคนทั่วไปก็จะอยู่ในกรอบความคิดที่ว่า ต้องสร้างความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเอง แต่**คุณพรพิมล แก้วศรีงาม** กรรมการผู้จัดการบริษัท เอกชัย สาลีสุพรรณ จำกัด ได้ปรับมุมมองความคิดของตนเอง ในเรื่องการดำเนินชีวิตใหม่ จากการมีชีวิตอยู่เพื่อตนเอง เป็นการมีชีวิตอยู่เพื่อคนอื่น ดำเนินชีวิตส่วนที่เหลืออยู่เพื่อผู้มีพระคุณ ดำรงชีพด้วยความประหยัดตามความเหมาะสมแก่ฐานะ ส่วนเกินที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น ผู้มีพระคุณและผู้ด้อยโอกาส เริ่มความคิดสร้างสรรค์ ด้วยการมีการเตรียมข้อมูลจากการฟังธรรมจากการอ่าน จากการเห็นและสัมผัส รวมทั้งปฏิบัติธรรมเพื่อให้เกิดศีลสมาธิ และวิเคราะห์ตนเองเพื่อให้เกิดปัญญา พิจารณาชีวิตปัจจุบันว่ามีความสุขและความทุกข์อย่างไร ถ้าปรับเปลี่ยนความคิดแล้วชีวิตในส่วนที่เหลืออยู่มีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นมากขึ้น รู้สึกว่าชีวิตตนเองมีค่าต่อคนอื่นมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา รู้สึกเป็นสุข โดยมีต้องพึ่งพาวัตถุ อุปกรณ์ เงินทอง เธอก็มีความสุขจากการทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น

วิธีการที่นำมาคิดสร้างสรรค์ คือ ตั้งเป้าหมายในชีวิตใหม่ เรียนรู้ว่าการปฏิบัติตนอย่างไร ฝึกฝน เพื่อให้เป็นคนอย่างที่เราต้องการเป็น พัฒนาการเองอย่างสม่ำเสมอ ได้ขึ้นรูปความคิดว่าเราต้องอยู่เหนือรูปแบบทั้งปวง (ใจต้องเป็นใหญ่กว่าหน้าที่นั้นๆ) จึงจะสามารถบริหารรูปแบบและโครงสร้างนั้นได้ จากนั้นจึงมองให้ทะลุรูปแบบและตัวตนทุกอย่างไว้รูปแบบ ไม่มีเขา ไม่มีเรา ทำไม่ได้ทุกครั้ง เพราะว่ายังติดในอัตตาของตนเองแต่ก็จะพยายามไปเรื่อยๆ ก่อนเปลี่ยนความคิด มีชีวิตอยู่ไปวันๆ ไม่รู้ว่าเกิดมาทำไม อยู่ไปเพื่ออะไร (อยากตาย) ไม่ได้ในสิ่งที่หวังก็เป็นทุกข์อย่างสาหัส เมื่อเปลี่ยนความคิดแล้วชีวิตมีเป้าหมาย อากาศมีชีวิตอยู่เพื่อทำประโยชน์ให้แก่ผู้มีพระคุณ รู้สึกว่าชีวิตมีค่าควรมีชีวิตต่อไป แม้บางครั้งก็ยังท้อแท้บ้างแต่เมื่อได้ฟังธรรม สันทนาธรรมก็จะเกิดปิติสุข